

דברי חכפר

נוסיפה קיסם למדורה,

האש מהבהבת,
שירה מלבלבת,
סובב לו, סובב הפינג'אן...

חיים חפר

איש היה בישראל,
בר כוכבא שמו.
איש צעיר גבה קומה,
עיניי זוהר לו.
הוא היה גיבור.

ליון קיפניס

גיליון מס. 2668 *י"ח באייר תשפ"א *30 באפריל 2021

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרק sachlav@outlook.com

מה יש באש / לאה נאור

אני אוהב להסתכל
עמוק אל תוך המדורה
באש יש סוד. באש יש סוד
חשוב נורא.

בעצם כל הלהבות
שצוחקות שם ורוקדות
הם חבורה פיות טובות
שבאו מן האגדות

והגצים השובבים
עפים ופצים ומתפזרים

הם תינוקות של כוכבים
אשר ברחו מן ההורים
ואם זורקים עליה לאש
מה הוא לוחש?
על מה רוגזים שם העצים
ומי מעיף את הגצים?

אני אוהב להסתכל
אל תוך האש ולנחש
את הסודות החשובים
שיש לאש.

משומר החדש ומינים אגבם לאירוע

ל"ג בעומר בקיבוץ!

ניפגש ביום חמישי 29.4 בשעה 17:00 במשק הילדים

ירי בחץ וקשת **צמדת צילום**

תפא"א ונקניקיות

ועוד....

נא למביא כלי כר-עץ לאוכל ושתייה

נשמח לאגבם משתתפים.

השומר החדש
HaShomer HaChadash

על דא ועל הא / חעט: תחר וולפין

• על חוסן אישי וחוסן קהילתי:

לפני כחודשיים התקיימה אצלנו ב"מפגש" סדנא בת 6 מפגשים בנושא טיפוח חוסן אישי בגיל הזקנה. הסדנא התבססה על המודל שטיפח פרופסור מולי להד שנקרא בשם "גשר מאחד".

הסדנא התקיימה ביוזמת עמותת ותיקי הגליל בשיתוף עם מרכז משאבים בקריית שמונה, ובהובלה של שיפי מתתיהו מטעמנו ויסמין מטעם משאבים. בסדנא השתתפו כ 12 חברות וחבר אמיץ אחד.

גשר מאחד, הוא מקבץ הערוצים שבהם כל אחד מאתנו יכול להשתמש על מנת להתגבר על קשיים ומהמורות בחייו האישיים, ולפתח את החוסן האישי שלו. גשר מאחד – ראשי תיבות של הכלים להתגברות על קשיים:

גופני – ספורט, צחוק, טיולים בחוץ, מדיטציה ועוד
שכלי – איסוף מידע, לימוד, התייעצות, תכנון וכו'
רגשי – אמנות, כתיבה, שיחה, בכי וכד'
מערכת אמונות – תפילה, שמיעת סיפורי ותיקים על איך הם התמודדו, חיזוק עצמי וכו'
חברתי – לדבר, להיפגש, (לשמוע פחות חדשות) ...
דמיון – לחשוב מחשבות נעימות, לכתוב פתקי הוקרה יומיים ולדמיין רגע ביום שהאירוע הקשה יחלוף.

ובאנגלית: BASIC PH

כפי שראינו בסדנא, לכל אחד יש נטייה חזקה יותר לחלק מהכלים, ובכלים האחרים הוא משתמש פחות. עם זאת כדאי היה להכיר את כל הערוצים האלה, ולהתנסות בהם. אחת ההתנסויות הייתה, עם צילה ב-ר שהפעילה אותנו בתנועה מלווה במוסיקה, לא דבר שאני עושה בחיי היום יום, אבל בהחלט נהייתי מאד.

• השידור ברדיו הגליל העליון:

בעקבות הסדנא, וסדנאות שהתקיימו בעוד כמה קיבוצים, הוזמנתי להשתתף בשיחה על הנושא ברדיו הגליל העליון. נשאלתי על נושא החוסן, הן במישור האישי, והן במישור הקהילתי. מכיוון שהדברים כבר הוקלטו וישודרו בקרוב, אני מרשה לעצמי לשתף אתכם בכמה מהדברים שאמרתי בשידור:

במישור האישי: גם בתחום העשייה שלי וגם בהתנהלות האישית שלי, נתפשתי תמיד כאישה חזקה, ובדרך כלל הצלחתי להתמודד עם מהמורות החיים (בסופו של דבר, המחיר היה ארבעה מעקפים, אבל, למרות המחיר, כנראה שלא הייתי

משנה את התנהלותי, כשהייתי צעירה...). כל זה היה נכון עד השנה האחרונה. השנה של הקורונה, הסגרים והבידוד מהקרובים לי ביותר, מצב בריאותי הנובע מהזדקנות הגוף, והמכה העיקרית: הייתה זאת שנה שבה ליווינו לבית העלמין 14!! אנשים, מתוכם 12 חברים, מתוכם שכנים קרובים וחברים טובים.

זה היה צירוף קשה מהבחינה האישית, אבל (חוץ מהבריאות) גם מכה קשה לקהילת כפר הנשיא. בדיעבד אני יכולה לסקור את הכלים ששימשו אותי בהחזרת החוסן האישי שלי. בערוץ השכלי היה הלימוד של קורסים שונים בזום. ניצלתי את האפשרות שניתנה לי כאשר, כל מיני קורסים שתמיד רציתי ללמוד, פתאום הגיעו עד אלי הביתה. למדתי מיינדפולנס, גם כן בזכות הזום (כולל מדיטציה מודרכת כל בוקר עם קבוצה, שבחלקה נפגשת כבר באופן קבוע. בתחום החברתי, ברגע שהיה ניתן, נפגשתי עם חברות ועם חברים, בארבע עיניים, או בקבוצה קטנה, וכשאי אפשר היה להיפגש, הטלפון היה הכלי החברתי שלי. עם החברים יכולתי לדבר, לכאוב ולצחוק.

במישור הקהילתי: צריך לציין לשבח, בקול רם, את פעילות עמותת ותיקי הגליל, ויחד אתה את "המפגש שלנו", שלא נכנעו למצב, וכשסגרו להם דלת, הם מצאו את החלון ונכנסו דרכו. במגבלות כאלה ואחרות, מצאו דרכים לקיים פעילויות. אחת הדוגמאות הנפלאות לשיתוף של העמותה ושל "המפגש" הייתה חגיגת יום הולדת לבני השמונים אצלנו בקיבוץ, אירוע מחמם את הלב, על אף העובדה שדרך הזום אי אפשר היה ליהנות מהכיבוד המושקע שהכינו במפגש... לנו, החברים המבוגרים, הייתה הפעילות הזאת כח המגביר את החוסן הקהילתי.

בהקשר זה, אני רוצה גם לציין את "קהילה בקש"ר", השייכת לעמותת ותיקי הגליל. אצלנו מנהלת אותה שיפי שלנו. הכלי החשוב ביותר שמעניקה קהילה בקש"ר, הוא כפתור המצוקה (גם בבית וגם בטלפון הנייד) המקשר אותך מיידית למוקד, לאפשרות התייעצות עם רופאים שונים 24/7, ובמידת הצורך נשלח אליך אמבולנס על חשבון השירות. מבחינת העלות, השירות עולה כמעט כמו השר"פ, ולכן ניתן לבטל את ההשתתפות בשר"פ לטובת כפתור המצוקה של קהילה בקש"ר.

בנוסף לכך, חברות בקהילה בקש"ר מקנה סבסוד בטיולים המאורגנים על ידם. טיולים נחמדים, מושקעים ומפנקים. לאחרונה, הודיעה לנו שיפי שלאנשי קהילה בקש"ר, יינתן שירות של איש תחזוקה לתיקונים קלים בבית, ובעיקר להתקנת ידית לאחיזה במקלחת והתקנת מנעול פרפר בדלת.

למי שעדיין לא הצטרף, אני ממליצה מאד. כדאי לפנות אל שיפי.

שבת שלום – תמר וולפין

**בית כפר הנשיא משתתף בצערם של
יהודית (זיסמן) ועוזי מיכאלי
עם פטירתה של הבת
מיה מיכאלי יוגב
ז"ל
לאחר מחלה קשה וממושכת
שלא תדעו עוד צער**

יהודית זיסמן היא בת משק מכיתת אריה, שהיתה מאומצת,
אצל משפחת רחל וישראל אבידור זכרם ברוך.

שבע הערות ליום השואה הארמני

1. עשרים ורביעי באפריל הוא יום השואה הארמני. במדינת ישראל מכירים בשואה הארמנית רק כאשר חתול שחור עובר בין נתניהו לארדואן. מעבר לחתול השחור השואה הארמנית במדינת ישראל היא יוק כמו מלטה. השבוע נשיא ארה"ב ג'ו ביידן עשה צעד אמיץ והצהיר על כך שהגיע הזמן להכיר בשואה הארמנית.

2. "מי שמתכחש לשואת הארמנים, מתכחש לכל ההיסטוריה האנושית". כך הבהיר פרופ' יהודה באואר מהאוניברסיטה העברית, המתמחה בחקר השואה, בדיון הרגיש על הכרה בשואה הארמנית שקיימה ועדת החינוך של הכנסת. "יש לנו חובה מוסרית מן המעלה הראשונה להכיר ברצח העם הארמני", הדגיש באואר.

3. רצח בני ובנות העם הארמני, המכונה גם שואת הארמנים ובמסורת הארמנית "הפשע הגדול", היה רצח עם מכוון ושיטתי שביצעה האימפריה העות'מאנית במהלך מלחמת העולם הראשונה באוכלוסייה הארמנית שבשטחה. ההערכה הרווחת היא שכמחצית מהאוכלוסייה הארמנית בטורקיה, בין מיליון למיליון וחצי ארמנים נספתה.

4. פרנץ ורפל סופר ומשורר יהודי אוסטרי הנציח את שואת הארמנים בספרו הידוע "ארבעים הימים של מוסה דאג". "הרעיון לכתוב את הספר הזה" כותב פרנץ ורפל "נולד במארס 1929 בעת ביקור בדמשק. המראה המעורר חמלה של ילדי הפליטים בעלי-מומים ומזי-רעב, העובדים בבית-חרושת לשטיחים, נתן לי את הדחיפה האחרונה לגאול מתהום הנשיה את גורלו המוזר של העם הארמני... הרומן מבוסס בחלקו על תעודות שנשתמרו, ביניהן רישום השיחה בין אנוואר פחה והכומר יוהאנס לפסיוס".

5. פרנץ ורפל היה אדם רגיש וקשוב לשואה של עם אחר אולי בגלל לבו הָרַךְ וְהַעֲדִין כפי שמתארת אותו המשוררת אלזה לסקר - שילר בשיר שכתבה אודותיו.

6. הספר של פרנץ ורפל התפרסם בשנת 1933 בזמן שכבר החלו "תהליכים" בגרמניה ההולכת והופכת בהדרגה לנאצית טורפת. הוא וודאי לא היה מעלה בדעתו שצאצאי יהודי גרמניה הנאצית שישרדו יקימו ביחד עם פליטים יהודים אחרים מדינת יד ושם, שברבות הימים תכחיש את השואה הארמנית ואף יוקמו בה מחנות שירכזו בהם אנשים שחורים.

7. תורת המספרים:

תורת המספרים

תורת המספרים היא ענף של המתמטיקה העוסק בתחום רחב של נושאים, ששורשיהם בחקר התכונות של המספרים הטבעיים:

כמליון וחצי ארמנים נטבחו בשואה הארמנית.

לא חלף הרבה זמן עד שהנאצים השמידו שני מליון שבויי מלחמה סובייטים. חמש מאות אלף סרבים. מאתיים אלף נכים וחולי נפש. כמאתיים אלף צוענים. חמשה עשר אלף הומואים.

הנאצים קראו לזה המתות חסד.

אבל כל זה היה רק הבונוס- במלחמת העולם השנייה נהרגו כשבעים מליון בני אדם ברחבי העולם. בסך הכל לפי הערכות השמידו הנאצים קרוב לעשרים מליון בני אדם לא יהודים.

אותנו למדו בבית ספר לספר רק עד שש...

אז מה ישראלי בעיניך סיון רהב מאיר?

1. **סיון רהב מאיר** כתבה לכבוד יום העצמאות מאמר שכותרתו "**מה ישראלי בעיניך?**". המאמר הוא פחות או יותר הקשקשת הרגילה והשגורה שלה. עיקר המאמר מתמקד בטענה שלרגל יום העצמאות ה-73 אוכלוסיית ישראל היהודית קטנה ואוכלוסיית "הזרים" מתעצמת. "כל העוסקים בתחום הזה מודים שמדובר בהרבה יותר מ-50 אחוז מהעולים שמגיעים היום לארץ. הם לא נרדפו בגלל יהדותם. חלקם לא חשים כל קשר לישראל או ליהדות, ורואים עצמם כנוצרים פעילים. אין פה שום טענה כלפיהם, רק כלפינו. אנחנו אלה שאולי עושים להם עוול בכך ששליחי סוכנות ממשיכים לחפש אותם ולהעלותם". כך כותבת הרהב מאיר כשכולה רתת וחרדה לגורל העם והאומה. בהמשך היא ממשיכה לדרדר מילים בלה בלה לאין קץ עד שהנשמה פורחת.
2. **אבל יש** מקום אחד שבו היא מניחה קורה עצומה בין עיניה. והקורה כה גדולה עד שהיא מסתירה לה אפילו את המאמר אותו היא כותבת. זה קורה כאשר לקראת חלקו האחרון של המאמר, היא מביאה דברים בשמו של אחד עו"ד יונתן יעקובוביץ מ"המרכז למדיניות הגירה ישראלית", גוף שמנסה לקדם את שינוי חוק השבות, שם מכובס לארגון שמטרתו לשמור על טוהר הגזע היהודי במדינת ישראל. וכך היא כותבת: "כשאנחנו קוראים לכולם עולים חדשים, אנחנו מרדימים את עצמנו וממשיכים לחשוב שזה נתן שרנסקי יורד מהמטוס, אבל מי שעולה עכשיו הוא בעיקר השכן הגוי שלו".
3. **מיד לאחר מכן** היא עוברת לעסוק, כמו שהיא אוהבת, בענייני מוסר העולים מפרשת השבוע. ובהתלהבות גדולה היא מזדרזת לכתוב תוך התעלמות מוחלטת מכל הדברים הרעים שכתבה לפני כן: "לכאורה, אין כל קשר בין שתי הפרשות שקוראים השבוע בתורה, פרשת "תזריע" ופרשת "מצורע" לבין אירועי יום העצמאות. הפרשות האלה עוסקות בעיקר בצרעת. התורה מתארת אדם שהוציא דיבתם של אנשים רעה, דיבר לשון הרע, ולכן נענש בצרעת על עורו. הוא צריך לעבור תהליך ארוך של בידוד עד שהצרעת נעלמת והוא לומד את השיעור, מפנים את הלקח, ויכול לחזור ולהשתלב בחברת בני האדם".
4. **וכך היא מסכמת** את המאמר ליום העצבנות: "...אם אתם רוצים לחגוג פה עוד הרבה ימי עצמאות, תזכרו: חברה שמקללת, שמטנפת, שמביישת, שמרכלת - לא תשרוד".

5. **כמובן שאני מקווה מאוד גברת רהב מאיר שלא תכה בך הצרעת רק משום שלכלכת באופן כה רהוט על חברים טובים שלי שכך את מסמנת אותם ומטילה בהם ספק מכוער.**
ובכל זאת עולה בי תהיה גדולה - מה גורם לאנשים כמוך, הכותבים שוב ושוב מאמרים בענייני מוסר, לכרות לעצמם בור וליפול אל תוכו ברהב גדול.
אולי בגלל הקורה העצומה שמסתירה לך את הנוף?

תזכורת לשבת 1.5.21

השקה
 לספרים של עודד פלד
 ודודו פלמה

שבת 1 במאי בשעה 11:00 בלב הקיבוץ
 ישאו דברים: רני יגיל ויוריק ורטה

יקראו משיריהם עודד פלד ודודו פלמה
תנגן עדי פלאות ותשיר רוני ונגר בלווי גיא ונגר

הציבור מוזמן בחום

דודו פלמה
כשהגענו מן הים
שירים
ספריים

פחלום יעוף
עדי פלד
עודד פלד

המאבק בבית הספר לטייס (המשך) \ דודו פלמה

כפי שדיווח גיורא גודמן בדברי משבוע שעבר, אנחנו ממנפים את המאבק בבית הספר לטייס, ובאלה שעומדים לבוא בעקבותיו ולזמזם לנו את החיים.

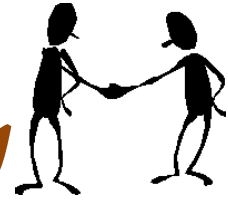
בנוסף להגשת העתירה לבג"ץ כנגד התכנית, ולפעולות מחאה נוספות של הקהילה, בכפר הנשיא ובישובי הסביבה, אנו משיקים כרזה שכבר רצה בפייסבוק נגד בית הספר לטייס.

כל מי שמרגיש שהוא מעוניין לתרום משהו לטובת המאבק, מוזמן לעשות זאת. כי מניסיון מאבק נגד ארגונים גדולים ומטרידים מתחיל תמיד כמו שיטפון במדבר. בהתחלה כמה טיפות שנופלות בהרי ירושלים מגיעות בסופו של יום בזרם אדיר שגורף איתו מכוניות בדרך לים המלח.

גם אתם מרגישים דחף בלתי ניתן לכיבוש להילחם במפעל הזמזום היומי? קדימה הצטרפו. הבמה פתוחה. לא להידחק יש מקום לכולם. מוזמנים לפנות אל רותי גדליזון, מוטי ולאח בן אדיבה, קובי סמרנו, ארז מירב ולגיורא גודמן.

נעים להכיר / מיכל אשחר

השאלות זהות בכל שבוע, השאיפה היא להכיר את כל חברי הקהילה,

והשבוע – **אורי אדלשטיין**
גר ליד לב הקיבוץ (חדר אוכל לשעבר)

איך הגעתי לקיבוץ

אבי הוא ממייסדי הקיבוץ. הוא נולד באוסטריה, הגיע לאנגליה לפני מלחמת העולם השנייה כדי ללמוד טקסטיל, עם תחילת המלחמה הוריו אמרו לו שעדיף שיישאר באנגליה ולא יחזור הביתה. אמי, במקור מצ'כיה, היא ממקימי קיבוץ "דורות", והם נפגשו בתל-אביב דרך התנועה. אני נולדתי באנגליה כשהורי היו בשליחות שם, והגעתי לארץ בגיל חצי שנה. מלבד שלוש שנים בארה"ב בילדותי כשנסענו שוב לשליחות, אני כאן כל חיי.

מה אני עושה בחיים

אני מהנדס, עובד בפיתוח ומכירות במפעל הבונים בקיבוץ כפר הנשיא. התחלתי לעבוד במפעל בשנת 1972 בתור נער. אחרי השירות הצבאי יצאתי ללימודי הנדסת מכונות וחזרתי לעבוד במפעל בתור מהנדס יציקה ובהמשך בתור מהנדס מפעיל פנאומטי החדש שפותח בחברה. לימים נהייתי מנהל ההנדסה. בהמשך דרכי למדתי תואר שני במנהל עסקים ולאחריו עשיתי הפסקה של חמש שנים בהן עבדתי כמרכז המשק. לאחר מכן חזרתי למפעל לכהן במספר תפקידי ניהול שונים.

קרובי משפחה בקיבוץ.

אני נשוי לאתי, ואב לרועי, איילה ונדב.
רועי נשוי לשקד (בת בכורה למשפחת פרנק) והם מתגוררים כאן בכפר הנשיא עם שני ילדיהם, יונתן וגלי.
אילה נשואה לנמרוד ומתגוררת באפיקים, להם שני ילדים, יואב ועופר.
נדב חי בתל אביב עם חברתו.

כמה מילים על הקיבוץ

הקיבוץ מתאפיין בתחושה קהילתית אך גם מאפשר שמירה על פרטיות, כך שההרגשה הכללית היא מאוד חיובית. אני חושב שניהול חיי הקהילה ועתיד הקיבוץ צריך להטריד גם את הדור הצעיר. הדרך להשיג זאת היא על ידי מעורבות והקניית מעמד חברתי שווה לכולם. הצעד הראשון להשגת מטרה זו היה השוואת המיסוי הקהילתי, הצעד הבא הוא יצירת שוויון בכל שאר התחומים. אני חושב שהשוויון צריך להתבטא בכל התחומים כמו למשל ערבות הדדית, חלוקת נכסים ועוד. ביצירת זכויות לזכויות שונות בין החברים אנחנו יוצרים פילוג שלא מאפשר לנו להתאחד כחברה עם זהות אינטרסים.

משהו שאני רוצה לספר

במהלך שנותי הרבות בחברת הבונים חברתי ידע וניסיון רב בתחום הברזים הכדוריים. מעבר לברזים עצמם נהייתי ללמוד על המערכות בהם הם מותקנים. שתי עובדות מעניינות על פרוייקטים גדולים אותם ניהלתי ומהווים חלק בלתי נפרד מחיי היום-יום של כולנו: האחד הוא חברת פייזר (יצרנית החיסונים לקורונה) שהוא הלקוח העיקרי שלנו באירלנד, אותו אני מנהל (המפעל העיקרי בו הוא מפעל הויאגרה). פרוייקט נוסף שניהלתי וזכה כספק מצטיין הוא פרוייקט נובל אנרג'י, החברה שהקימה את אסדת הגז לווייתן. מעבר לכך, חברת הבונים הייתה בית לרוב חברי הקיבוץ, וההיסטוריה של התחום היא גם במידה רבה ההיסטוריה של הקיבוץ.

סיפור נוסף - לפני הרבה שנים היינו שותפים ביחד עם גבעת ברנר וקיבוץ חצור בחברת 'רית' שיווה צנרת אלומיניום להשקיה. יום אחד הגיע אלינו הבחור שהמציא את טפטפות ההשקיה לקבוצה הזו, אמר, יש לי כאן רעיון להשקיה, בואו אתם תמכרו אותו. אצלנו חשבו, זה יחליף את צינורות האלומיניום? מה פתאום?! ואז הוא הלך לקיבוצים אחרים, ואנחנו פספסנו את "נטפים". את הסיפור הזה שמעתי מאבא שלי.

מאוד אכפת לי מהמפעל ומאיך שהוא מתנהל. כשאני רוצה לברוח מזה, אני הולך לרכב על אופניים. זה התחביב שלי, לבד ועם חברים.

תודה רבה אורי, נעים להכיר!

ועכשיו גם הפוטלאק חוזר!

להתכונן ולשמור את התאריך:

יום שישי 7.5.21 בשעה 18:45 בלב הקיבוץ
הפוטלאק הראשון של העונה!

כולם מוזמנים להביא את המנה הכי אהובה עליכם ועוד תוספות
טעימות לשולחן המרכזי.

הביאו כלים רב-פעמיים

תבואו ותביאו אורחים!

להת' רג'י ושרה

לכל הזוגות שנישאו - בל"ג בעומר
נאחל אושר בריאות ושמחה

ימי הולדת

4.5 אביבה אפשטין

יותם רז

5.5 אמיר מון

6.5 שאול וולפסון

מעוז ויסבקר

30.4 יהודית וויטהם

1.5 יהב דבולט

2.5 זאבי ניצן

טל אילייב

3.5 עופר זלצמן

נעמי טטיאשי - בת 50

SAVE THE DATE

16.05.21

ערב שבועות

פני חילוק

משולחן העורכת / שושנה שרקי

במהלך חיינו אנחנו יותר ויותר ערים לכך ומבינים בדרכים שונות, את ערך המשפחה. הם תמיד היו שם ותמכו בנו משפחתי היקרים שלנו, בין שהיו לצדנו והושיטו לנו יד ובין שעודדו ושימחו אותנו מרחוק. את הקשר החזק הזה אין לקחת לעולם כמובן מאליו. זו אהבה ללא תנאים, אין כל צורך ביום או באזכור מיוחד בכדי לומר להם לכולם, עד כמה הם חשובים וחיוניים לחיינו, והמשפטים היפים הבאים מצליחים להעביר בצורה המדויקת את רגשותינו ולו רק לפחות היום.

"הקשר הקושר את משפחתך האמיתית הוא אינו קשר של דם,
אלא של כבוד וחדווה איש בחיי רעהו."
ריצ'ארד באך

כשדברים לא מסתדרים והמצב לא מזהיר,
האנשים שתמיד יעמדו לצדך בלי להניד עפעף הם המשפחה שלך."
ג'ים בוצ'ר

"כל מה שאני וכל מה שאני מקווה להיות, אני חב זאת לאמא שלי.
"אברהם לינקולן"

מקום מגורים נבנה באמצעות הידיים, אבל בית נבנה באמצעות הלב."
"משפחה היא אחת מיצירות המופת של הטבע."
ג'ורג סנטיאנה

דפי צביעה

ל"ג בעומר שמח

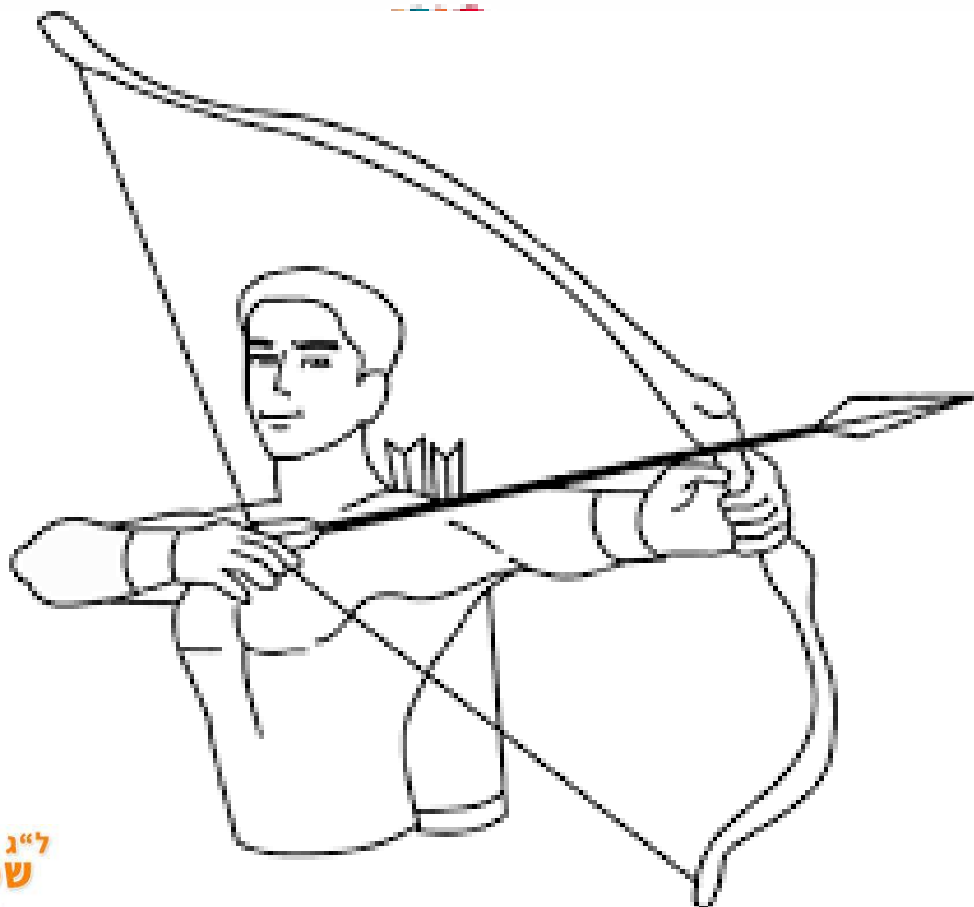
yoo-yoo יויו דפי צביעה

בר

כופכא

ל"ג בעומר

ל"ג בעומר
שמח!

